γ ί α (23), φυματίωσις (14), πνευμονικὴ φθίσις (11), διφθερῖτις (9) κτλ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ εὐλογίας θανόντων ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἔχει ὡς ἕπεται: τὸν Ἰανουάριον οὐδεὶς, Φεβρουάριον 9, Μάρτιον 4, Ἀπρίλιον 7, Μάϊον 6, Ἰούνιον 3, Ἰούλιον 5, Αὔγουστον 7, Σεπτέμβριον 23. — Καὶ κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὑπὲρ τοὺς ἡμίσεις τῶν ἀποθανόντων (98) ἦγον ἡλικίαν 0—10 ἐτῶν· ἐκ τῶν λοιπῶν 4 μὲν σημειοῦνται ὡς ὑπερβάντες τὸ 80ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, 3 δὲ τὸ 90όν. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀποθιωσάντων 12 ἦσαν ἔκθετα.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἑστίας».

Ἀνέγνωσα πρό τινος ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἐφημερίσιν ὅτι γίνεται σκέψις περὶ ἀνεγέρσεως ναοῦ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ. Ἐὰν τοῦτο εἶνε ἀληθὲς, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἔχοντες ἐκεῖ οἰκίας καὶ οἰκόπεδα πλούσιοι θέλουσιν ἱκανῶς φορολογηθῆ, ἀφοῦ μάλιστα λέγεται ὅτι πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ δι' ὅλης τῆς δυνατῆς μεγαλοπρεπείας.

Νομίζω ὅτι ἀντὶ ναοῦ, ὃν δύνανται οἱ οἰκοῦντες ἐν Φαλήρῳ τὸ θέρος χάριν τῶν λουτρῶν, τοῦ καθαροῦ ἀέρος καὶ τοῦ θεάτρου ν' ἀνεύρωσιν, ἂν θέλωσι νὰ μὴ παραλείψωσι καὶ τὰ θρησκευτικά των καθήκοντα, εἰς Πειραιᾶ, μεταβαίνοντες διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, καλλίτερον θὰ ἦτο νὰ ἀνηγείρετο συνεισφορᾷ τῶν ἐκεῖ εὐπόρων κατοίκων, τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ δήμου Πειραιῶς, ἕτερον οἰκοδόμημα χρησιμώτατον καὶ διδακτικώτατον, οὗτινος στερεῖται ἡ Ἑλλὰς, ἀληθὲς κόσμημα τοῦ Φαλήρου, ὅπερ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς Μουσεῖον ἰχθυολογικὸν τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν, ἐν ᾧ νὰ γίνῃ μικρὸν κατὰ μικρὸν πλήρης συλλογὴ πάντων τῶν γενῶν καὶ εἰδῶν τῶν ἰχθύων, τῶν ὀστρέων, τῶν κογχυλίων, τῶν θαλασσίων φυτῶν τῶν ἄμμων, τῶν ἐργαλείων τῶν ἁλιέων κτλ.

Τοιαύτην τινὰ γνώμην ἔγραψε τῷ 1877 ἐν τοῖς προλεγομένοις τῆς Α' ἐκδόσεως τῆς μεταφράσεως Φυσικῆς ἱστορίας, ὁ τὴν βοτανικὴν σπουδάζων ἐν Γερμανίᾳ Σπυρ. Μηλιαράκης.

Σᾶς ἀναγράφω ἐνταῦθα τοὺς λόγους του μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡμεῖς προτιμῶμεν τὸ Φάληρον.

«Νομίζομεν ὅτι ἐν Πειραιεῖ ἠδύνατο νὰ συστηθῇ Μουσεῖον ἰχθυολογικὸν τῶν Ἑλληνικῶν θαλασσῶν. Ἡ σύστασις τοιούτου Μουσείου θέλει ἀποβῇ οὐ μόνον ἐν τῶν εὐγενεστέρων κοσμημάτων τῆς πόλεως Πειραιῶς ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτατον εἰς τοὺς ζωολόγους, καὶ τοὺς περὶ τὴν ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν φιλολογίαν ἀσχολουμένους, ἐὰν ληφθῇ φροντὶς ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ κατατάξει τῶν θαλασσίων ζῴων νὰ παρατίθεται μετὰ τοῦ ἐπιστημονικοῦ ὀνόματος καὶ τὸ κοινὸν Ἑλληνικὸν καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς κατὰ τόπους παραλλαγάς».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου.

Εἷς συνδρομητής σας.

Σ. Δ. τῆς «Ἑστίας». Ἐπικροτοῦμεν εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ἐπιστέλλοντος συνδρομητοῦ ἡμῶν θεωροῦντες ὅτι ἡ ἀνέγερσις τοῦ προτεινομένου Ἰχθυολογικοῦ Μουσείου, ἐὰν ἤθελε πραγματοποιηθῆ, οὐ μόνον τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπιστήμην θέλει ὑπηρετήσει μεγάλως, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ναυτικοὺς, τοὺς ἀνὰ πᾶν θέρος καταπλέοντας εἰς Φάληρον θέλει παρέχει περὶ ἡμῶν ἰδέαν πολὺ βεβαίως εὐνοϊκωτέραν ἢ οἵαν ἀποκομίζουσιν ἐκ τῶν θεατρικῶν ἐκεῖ παραστάσεων καὶ τῶν ἄλλων θεαμάτων.

Τόμοι τῆς «Ἑστίας» ὅλων τῶν προηγουμένων ἐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς, ἄδετοι μὲν πρὸς φράγκα 5 ἕκαστος, δεδεμένοι δὲ πρὸς φράγκα 8.

Ὡσαύτως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἑστίας» πωλοῦνται καὶ παλαιὰ φύλλα αὐτῆς καὶ δελτία, τὰ μὲν φύλλα πρὸς λεπτὰ 25, τὰ δὲ δελτία πρὸς λεπτὰ 10.

ΒΙΒΛΙΑ

2635. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 31 Ὀκτωβρίου 1882. Ἀριθ. 357 (305). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Ἀγχέσμου, ἀρ. 9. 4ον, σελ. 16. Περιεχόμενα: — Τὸ ἀκούσιον ταξείδιον. (Διήγημα τοῦ Λουκιανοῦ Βιάρ. Μετάφρ. ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).—Ἡ ἐφημερὶς κατὰ τὸ 1880.—Ὁ Βίσμαρκ ὡς βουλευτής.—Δάνειον πνεῦμα.—Ἀλήθειαι.—Σημειώσεις.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1708.

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν λέξεων ὑγρὸν—κις—ἀεὶ σχηματίσον τὸ ὄνομα περιωνύμου μαχητοῦ τῆς ἀρχαιότητος.

1709.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ἓν ἀντίτυπον τῆς «Ἀθηναΐδος».].

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.

	Ρ	Υ	Π	Ο	Σ
Ρ					
Υ	.	.	.	.	.
Π	.	.	.	.	.
Ο	.	.	.	.	.
Σ	.	.	.	.	.

1710.

Μὲ προσκυνεῖς ὡς ἅγιον καὶ μὲ ἐπικαλεῖσαι.
Ἡ κεφαλή μου ἂν κοπῇ, τὰ ὅπλα μου φοβεῖσαι.
Ἂν λείψῃ τὸ μεσατόν μου καὶ μ' ἀναγραμματίσῃς
Ὡς Ῥῶσσον ἀπὸ τ' ὄνομα εὐθὺς θὰ μὲ γνωρίσῃς

1711.

[Τῷ πρώτῳ λύτῃ δωρηθήσεται ἓν ἀντίτυπον «Σταλακτιτῶν» τοῦ κ. Γ. Δροσίνη].

Ὅ+++ ὁ λ+++ ε+++ ἀ++++; ἐ+++ α+ κ++++ +++++; ε+++ δ++++++++++ι.

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἀνωτέρω λογίου διὰ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐλλειπόντων γραμμάτων.

ΛΥΣΕΙΣ

1705.

Τὸν ἄνθρωπον πρέπει νὰ κρίνωμεν οὐ μόνον ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ὁμιλεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν σιωπᾷ.

1706.

Κ ρ ή τ η—κ ή τ η.

1707.

Α
Α Ν Α
Α Γ Α Π Ω
Α Ν Α Ξ Ι Ο Σ
Α Π Ι Ο Ν
Ω Ο Ν
Σ